SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 226/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť A. V., bytom K., zastúpenej komerčnou právničkou JUDr. D. S., K., vo veci porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní sp. zn. 19 C 1651/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. októbra 2003 doručené podanie A. V. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom K., zastúpenej komerčnou právničkou JUDr. D. S., K., označené ako „Sťažnosť pre porušenie základných práv a slobôd zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1, Medzinárodného dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd“. Z jeho obsahu vyplynulo, že porušenia označených základných práv sťažovateľky podľa Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) sa mal dopustiť Okresný súd Košice II v konaní sp. zn. 19 C 1651/98 o jej návrhu na vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Na základe argumentov uvedených vo svojej sťažnosti sťažovateľka požiadala, aby ústavný súd nálezom rozhodol takto:

„1. Základné práva sťažovateľky zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o práve domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a právo zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Medzinárodného Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote zákonom zriadeným, nezávislým a nestranným súdom porušené boli.

2. Sťažovateľke priznáva finančné zadosťučinenie v sume 100.000.- Sk a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8.786.- Sk (za dva právne úkony po 4.270.- Sk + 2 x 128.- Sk náhrada výdavkov podľa § 19 ods. 3 vyhl. č. 591/2002 Z. z. po 128,- Sk).“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zameral na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže v prípadoch namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd považuje za opodstatnenú sťažnosť, v ktorej je označený súd, ktorý vo veci koná, takže jeho nečinnosťou možno porušiť základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z tohto dôvodu je potrebné už pri predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť, v ktorej je za porušiteľa základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru označený súd, ktorý vo veci už nekoná, a nie súd, ktorý vo veci koná. Z tohto hľadiska ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľky a zistil, že táto sa na ústavný súd 12. februára 2003 obrátila so svojou sťažnosťou, v ktorej po prvýkrát namietala porušenie základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní pred Okresným súdom Košice II sp. zn. 19 C 1651/98. Po výzve ústavného súdu na jej doplnenie ju však 2. apríla 2003 zobrala späť a ústavný súd preto ďalšie konanie o nej zastavil 4. apríla 2003 (IV. ÚS 60/03). Z pripojenej prílohy Okresného súdu Košice II zo 7. mája 2003 však vyplynulo, že vec sťažovateľky vedená pod sp. zn. 19 C 1651/98 bola 7. mája 2003 (a v súlade s § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) postúpená Okresnému súdu Košice I „z dôvodu miestnej neprísluŠnosti tunajšieho súdu“. Hoci sa sťažovateľka na ústavný súd obrátila až 10. septembra 2003 (sťažnosť ústavnému súdu doručená 2. októbra 2003), t. j. po postúpení jej veci Okresnému súdu Košice I, napriek tomu naďalej požadovala vysloviť porušenie svojich práv Okresným súdom Košice II (ktorý však v jej veci už nekoná), a nie Okresným súdom Košice I (ktorý vo veci koná pod sp. zn. 25 C 174/03). Keďže sťažovateľka vo svojej sťažnosti označila súd, ktorý v dobe podania jej sťažnosti nebol (v dôsledku postúpenia spisu) spôsobilý porušiť jej základné práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2003